

Beszélgetés Szent-Györgyi Albertnéval

Svédországi diadalútja után hazaérkezett Szent-Györgyi Albert professor, a Nobel-díjas magyar tudós, feleségével. Érdekesnek találtuk, hogy a világhírű professor után megszólaltassuk feleségét is, aki a professzort nemcsak az ünneplésre kísérte el, de végigkísérte nehéz munkáján is, amellyel a Nobel-díjig eljutott.

Első impresszió: meglepően szép és fiatal. Második impresszió: nem nagyon szereti az újságírókat. Mingyárt meg is indokolja:

— Tudniillik sokszor félek, hogy férjemet túlságosan igénybeveszi a sok beszélgetés. Engem nem szeretnek az újságírók, mert gyakran letagadom az uramat — mondja nevetve.

— Ünnepelesen ígérem, hogy hamar végzek. Ezekután szabad kérdezniem?

— Tessék — mondja halk sóhajtással.

— Talán először svédországi élményeiről... Mi hatott önre legélénkebben?

— Természetesen a Nobel-díj átadásának pillanata, amelyhez fogható szépet nem éltem át még. Ezekben a pillanatokban a svéd király magatartása volt a legélményszerűbb, mert amikor megszólalt a zene, a király erőteljes kézmozdulattal verte a takaszt az induló ütemére. Azután természetesen svédországi tapasztalataim, amelyekre röviden azt mondhatom: csodálatos. Elragadtott a svéd nép kultúrája, amely talán egész Európában páratlanul áll. Ha a legkisebb kávéháza vagy étterembe betértünk, az emberek felugráltak az asztaluk mellől és ünnepelték férjemet. Ez az ünneplés természetesen nemcsak személyének szólt, hanem a tudományt üdvözölték benne. Az a tény, hogy Svédország a Nobel-díj hazája, nem pusztán külsőség.

— Kislányára hogy hatott a Nobel-díj?

— Lányom Cambridge-ben tanul, tudományos pályára készül, számára tehát óriási jelentőségű volt a rendkívüli kitüntetés. Nem tudom elmondani, leírni azt a boldogságot, amellyel napokig együtt járkáltunk mindenfelé s ahogy élveztük ezt a rendkívüli élményt. Kislányom büszke és boldog volt és csak fokozta örömét, de az enyémet is az a tény, hogy férjem feltűnően a legnépszerűbb volt a Nobel-díjas kitüntetettek között. Leányomat különben mindenütt megcsodálták, mert a húszfokos hideg ellenére kalap nélkül járkált, ami tudvalevőleg Cambridge-ben divat. Leányom szerint hat óra után Angliában

Szent-Györgyi Albertné

(Liebmann felv.)

nem viselnek kalapot. Én a magam részéről majd megfagytam. De hát ki mer a saját leányával szembeszállni. Rengeteg képet készíttettek róla, még hangosfilmre is felvették.

— Mi a titka, méltóságos asszonyom, férje életművészetének, amellyel a tudományt a sporttal és a szórakozással, egyszerre az élet örömeivel összeegyezteti?

— Ennek nincs titka, kérem. Az uram azt szokta mondani, hogy a tudós kicsit művész is. Már pedig a művésznek mindenhez köze van, ami élet. Egy intuitív léleknek, mint amilyen ő is, szüksége van ezer és ezer impresszióra, a fárasztó munkája után felüdülésre is. Hogy sportol és táncol? Istenem, csak a mikroszkóp fölé hajolva, laboratóriumban tudnak elképzelni egy tudóst?

— Elképzelhető ideálisabb férj nála?

— Nem — mondja határozott hangon. — Férjemben mindaz megvan, ami egy aszszonyt boldoggá tehet. Egyéni kvalitásain kívül páratlanul figyelmes, mindenre kiterjedően gondos és vidám. Nem szórakozott, nincsenek tudós allűrjei, ember. Álomszerűen ideális ember.

Faragó László Pál